

Livsstilseksperter **Anne Glad**

“Lykken er en kvist rosmarin - og alt, der kan sanses og nydes”

Vi kender Anne Glad som den altid smilende og lattermilde kvinde, når hun i tv-programmet “Kender du typen?” går rundt i kendtes hjem og fortæller om ikke kun aftenens hovedperson, men også om alle os andre danskere og vores vaner. Men hvilken type er hun selv?

Af Af Dorte J. Thorsen
Fotos: Lisbeth Holten

Ja, hvem er hun, hende der kender os bedre, end vi nogle gange kender os selv? Sagt kort er Anne Glad en livsnydende arbejdsnarkoman, der ved, hvad hun vil – men som også lader livet finde sin egen vej.

Lyder det modsætningsfuldt? Ja, måske, men for Anne Glad er det netop derude, hvor alting brydes, at der sker noget – og hvor hun kan lide at sætte sig selv i spil. For derude er der sjovt at leve. Og livet skal netop nydes med frihed og god plads til nye udfordringer, er 43-årige Anne Glads filosofi.

Det perfekte liv

Sådan har det ikke altid været. Der var en tid, hvor Anne var i 20'erne og i et langvarigt kæresteforhold og troede, at livet fremover skulle handle om en karriere i reklamebranchen med en 60+ timers arbejdsuge med pauser i villaen i den københavnske forstad.

“Ja, dengang var jeg mindst 25 år ældre mentalt, end jeg er det i dag. Min eks og jeg havde mødt hinanden, da vi kun var 18 år gamle, og vi var kæresten, indtil vi var 30. Så blev vi gift – og skilt meget kort tid efter. Som man siger: Nogle gange er man nødt til at blive gift for at blive skilt. Alle omkring os kunne selvfølgelig godt se, at vi ikke passede sammen længere. Men vi var nødt til

at gå hele vejen og købe en villa i de københavnske forstæder og sidde dér i hjørnesofaen med Marabou-chokoladen og den forudsigelige hverdag, før vi var i stand til at erkende, at vores tid sammen var forbi,” fortæller hun.

Kemien hjalp også erkendelsen på vej – eller rettere: afskeden med kemien. Anne holdt nemlig op med at tage p-piller, da parret blev gift. For nu skulle de jo have børn, som drejebogen til “Det Perfekte Liv” dikterede det, og som de hidtil med gode karrierer og de rigtige mærketer i hjemmet havde levet efter til ug, kryds og slange. Men historien tog en anden drejning, da p-pillerne blev droppet – og Anne opdagede sig selv og sin krop på en ny og meget sanselig måde.

“Jeg fik simpelthen mig selv igen. Jeg fik min lyst igen, og så kunne jeg se, at livet var så meget mere end den store husgæld og en kalender, hvor jeg på forhånd kunne plote alt ind år ud i tiden. At verden var så meget større – og der var så mange eventyr derude, både erotiske og andre, som bare lå og ventede på mig,” beretter hun.

På eventyr i livet

Så parret blev skilt, huset solgt, og Anne flyttede ind til det, som

“*Men jeg var fri. Jeg var lykkelig. Og sådan har jeg det stadig, hvor jeg fortsat bor i det indre København, og det trives jeg med. Jeg skylder ikke flere millioner væk, men kan flytte i morgen, hvis det skulle være. .*

hun selv beskriver som en muggen 1700-tals-lejlighed i det indre København uden hverken eget bad eller eget toilet.

”Men jeg var fri. Jeg var lykkelig. Og sådan har jeg det stadig, hvor jeg fortsat bor i det indre København, og det trives jeg med. Jeg skylder ikke flere millioner væk, men kan flytte i morgen, hvis det skulle være. Det er en stor tryghed og frihed, som jeg ikke kan leve uden, og som jeg altså opdagede efter min skilsmisse,” fortæller Anne, som i samme periode også lavede den klassiske jeg-er-lige-blevet-skilt-rutine, som består i hverken at sove eller spise ret meget, men til gengæld være meget aktiv med at være ude.

”Ja, jeg tabte mig selvfølgelig også, hvilket var godt. For jeg havde gået mellem kødgryderne og taget på, men nu kom jeg til at se blændende godt ud, som mange nyskilte gør det, og som jeg er sikker på er en metode, som naturen har opfundet, så det er nemmere for os at finde en ny mage,” siger hun med et grin og fortæller, at der ikke gik lang tid, før hun mødte ham, som hun var sammen med i ni år.

”Ja, jeg forelsker mig let, men til gengæld er jeg trofast. Og han er et dejligt menneske, en del ældre end jeg, men lige så nysgerrig og legesyg, som jeg er det. Og vi havde nogle skønne og sjove år sammen, hvor vi udforskede København, livet, verden og hinanden,” siger hun og fortæller, at det med aldersforskel i forhold aldrig har spillet en rolle for hende.

Kærlighed ved første øjekast – og e-mail

Annes første mand var således jævnaldrende med hende, mens hendes anden mand var en del ældre – og hendes nuværende kæreste er 13 år yngre.

”Ja, han er 30 år gammel, men det gør hverken fra eller til i vores forhold. Jeg kan derimod godt se nogle generationsforskelle, hvor jeg f.eks. med ham, jeg var sammen med i ni år, var til mange parmiddage med mange gode flasker vin og meget rigtig god mad. Det foregår ikke helt på samme måde med min nuværende kæreste og hans venner, der er i 30'erne. Det er mere noget med at danse og have det sjovt natten lang. I det hele taget går den generation ikke så meget op i mærker og udstyr, som min generation gør det,” siger hun og fortæller, at hendes kæreste mener, at Anne efterhånden er blevet mere som hans generation end som sin egen.

”Og det passer også et langt stykke hen ad vejen, selvom jeg har masser af dyre japanske køkkenknive, gryder og porcelæn, men ikke hverken foodprocessor eller espressomaskine. Jeg vil også

hellere have lidt, men godt. F.eks. går jeg hellere i kvalitets-genbrugstøj end i dårligt nyt tøj,” siger hun og nævner, at kærestens generation også har et engagement og et gå-på-mod, som hun godt kan lide – og som indirekte var årsag til, at hun og kæresten fandt sammen.

For det er en historie om både gammeldags romantik – og om nutidens digitale muligheder.

”Jeg var i Botanisk Have en dag, hvor jeg så ham, da jeg gik ud af haven. Han skulede efter mig. Så mig direkte i øjnene. Så ikke så meget romantik lige der. Men han er en flot fyr, og nogle timer senere fik jeg en dejlig mail fra ham. Han havde simpelthen googlet mig og fundet min arbejdsmail. Jeg får normalt mange henvendelser, men det her var første gang, at jeg svarede på en, som inviterede mig ud pr. mail, og som jeg ikke kendte i forvejen. Og jeg gjorde det kun, fordi jeg var nysgerrig, og fordi mailen var så morsom og velskrevet.”

”Og nu er vi kæresten – og jeg nyder ham og det liv, som jeg har sammen med ham. Et liv, der handler om at være til stede i nuet, om sanselighed, om at ligge i ske og nyde hinanden, men også om at danse, rejse, diskutere bøger, politik, grine, gå i teatret, ud og spise osv.,” siger Anne, der i det hele taget er blevet mere opmærksom på kroppen i de senere år.

Krop og livsnydelse

Sådan har det ikke altid været – og slet ikke for Anne, som er født og opvokset i et parcelhuskvarter i Næsby tæt ved Odense på Fyn.

”Jeg havde en gennemlykkelig barndom med to forældre, der elskede hinanden, en mormor på landet, farforældre i byen og så videre. Begge mine forældre var folkeskolelærere. Så selvom de arbejdede en del – også på skæve tidspunkter, så var de der for os og lavede en masse med os, både kreativt, kulturelt og fagligt. For de var også ambitiøse – men ikke lige når det kom til sport og motion. Vi spillede selvfølgelig rundbold med de andre børn på vejen og alt det der, men det var først for tre år siden, at jeg for alvor fik øjnene op for motionens betydning,” siger hun.

Det skete i forbindelse med, at Anne for første – og indtil videre – eneste gang i sit liv var til erhvervscoach. Tre sessioner, hvor erhvervscoachen Peter Klange fortalte hende, at med hendes arbejdsskema var hun nødt til at begynde at dyrke motion, hvis hun ville kunne fortsætte med at arbejde 50+ timer om ugen.

”Jeg prøvede at undskylde mig med, at det havde jeg sandelig ikke tid til. Men så kiggede Peter Klange på mig og sagde, at han

“*Det kan lyde banalt, men i virkeligheden er glæden både mit drive og mit brændstof.*”

samme nat var landet kl. 2 om natten fra en rejse, var taget hjem fra lufthavnen og havde iført sig en pandelampe, så han kunne løbe sig sin tur. Så alt det der med ikke-tid-til var blot en dårlig undskyldning, og ja, dén historie gjorde udslaget for mig,” fortæller Anne, der siden har dyrket motion hver anden dag vekslende mellem yoga, løb og reformer pilates – dog aldrig kl. 2 om natten.

Men hun kan ikke undvære at mærke sin krop, og motionen er nu blevet et frirum, hvor der lades op til nye opgaver, men uden at det må være et åg. For ja, det sker, at der er ekstra travlt, eller at Anne bliver syg eller andet, der gør, at hun af og til må nøjes med motion en til to gange om ugen. Og så må det være sådan, også uden dårlig samvittighed og uden at føle sig som en fiasko, har hun besluttet.

Italien

Livet handler nemlig om at have det godt – om at være grundglad, mener Anne, der prøver at leve sådan, at hun hver morgen vågner med en forventning til den dag, der kommer og en følelse af at være lykkelig.

”Det kan lyde banalt, men i virkeligheden er glæden både mit drive og mit brændstof,” mener Anne, der stortrives i det liv, som hun har lige nu. Et liv med travlhed, men også med stille stunder især i Italien, hvor hun har et hus i Ligurien, der ligger tæt ved den franske grænse i Norditalien, og er en egn, der tiltaler mange danskere, der ligesom Anne nyder den smukke natur og at kunne gå i de små, maleriske byer med deres markeder, dufte og gode, italienske madvarer.

Mad, som smager af så meget mere fra kødet, selvom det også nogle gange har bensplinter, over de mange gode oste til grøntsagerne, der bare er helt fantastiske. For slet ikke at tale om krydderier som f.eks. rosmarin.

”Det er et enkelt liv – et luksuliv, hvor jeg nyder at være i mit hus, der ligger så langt ude i bjergene og skovene, at der næsten ingen naboer er, men hvor der er så stille og så lidt lys, at man

kan sidde under den mørke himmel og se Mælkevejen, mens man hører både vildsvin og cikader,” fortæller Anne med et længselsfuldt udtryk i øjnene.

For ja, hun sætter sig gerne ind i sin bil og kører de 1800 km, der er fra København til huset i Italien, både for roens skyld og for at kunne gå på markederne, lave den gode, italienske mad, som hun holder så meget af, læse bøger, gå ture – og så se på stjerner. Men også fordi hun elsker at køre bil.

Anne har nemlig kørt ikke mindre end 95.000 km i løbet af de sidste to og et halvt år i sin folkevognsboble.

Aarhus og København

En del af de mange kilometer lægger hun på landevejene mellem Aarhus og København. Anne kører nemlig minimum en gang om ugen mellem de to byer, da hun bor i København, men arbejder i Aarhus. Det trives hun med, også fordi hun så har mulighed for at fordybe sig i diverse podcasts, radio eller lave interviews.

”Engang havde jeg derfor også en lejlighed i Aarhus, men det blev alt for besværligt. Så nu bor jeg sammen med en masse andre langvejspendlere på hotel Ritz i Aarhus, hvor jeg har mit eget værelse helt oppe ved loftet. Jeg har også fast en toilettaske stående på hotellet, så jeg kun skal tage tøj med frem og tilbage,” siger hun og fortæller, at hun trives med denne livsform.

Når Anne er i Aarhus, handler det selvsagt meget om arbejde, men også om kulturelle oplevelser, da hun sidder i bestyrelsen for flere kulturinstitutioner som Aarhus Kulturbymuseum 2017-projektet, Folkeuniversitetet og Filmby Aarhus – men som også er en flittig gæst på kunstmuseet ARoS. Samt at Anne ofte dyrker yoga, når hun er i Aarhus.

Hjemme i København handler det om kæresten og vennerne, men også om kultur, dog her primært som bruger – og her er det især de store klassiske udstillinger og de små scener som Mungo Park, der har Annes opmærksomhed, der

også sidder i bestyrelsen for Julemærkefonden og i præsidiet for UNICEF.

Viden og reklamer

”Ja, jeg kan godt lide det eksperimenterende og der, hvor der sker noget. Det var også derfor, at jeg endte i reklamebranchen, selvom vejen ellers var sat til, at jeg skulle være litteraturforsker. Jeg er cand.mag. i nordisk, film og filmvidenskab med speciale i Poul Borums Forfatterskole og 90’er-prosa – og tilbragte i den forbindelse et halvt år med at følge undervisningen. Min veninde, som jeg skrev speciale med, og jeg fik også vores speciale udgivet som bog og startede en foredragsturné på folkeuniversiteterne, højskolerne og så videre. Men jeg kunne slet ikke se mig selv sidde og nørde i fire år med en ph.d. Universitetet var alt for ensomt og også alt for hierarkisk for mig,” beretter Anne, der i stedet startede på et reklamebureau, hvor hun havde det som en fisk i vandet.

De hurtige deadlines, kreativiteten, den flade struktur og den hektiske hverdag var lige Anne, og hun nåede med lige dele hårdt arbejde og gode ideer også i løbet af få år et af de store mål inden for reklameverdenen, som er at blive partner i virksomheden. Samt at vinde adskillige priser for sit arbejde.

Vejen var altså brolagt endnu en gang til hele fremtiden, men igen ville Anne videre til noget andet, noget nyt. Det var tid til at komme videre, og siden 2012 har hun været strategisk direktør hos Envision, hvor hun arbejder med reklame, men også med viden, ligesom man gør det på universitetet, hvor hun kommer fra – bare på en lidt anden måde.

Anne virker umiddelbart som et meget behageligt menneske, der helst ikke vil støde nogen. Men hun kan godt både sige til og fra – og sådan har det været, siden hun var barn.

”Ja, den skarpe tunge har jeg stadigvæk – og jeg holder også meget af at punktere prægtigheden og bekæmpe uretfærdigheden. Jeg kan også være både spids og perfid, selvom jeg med årene nok har lært at moderere det lidt,” siger Anne, der med tiden er blevet mere modig.

”Ja, som ung kunne jeg godt gå længe og tænke over dårlige ting, som der var blevet sagt både til mig og af mig. Det kan jeg stadigvæk, men i dag spørger jeg også: Hvad mener du med det? Det er meget lettere at få det af banen med det samme, men det kræver også mod – og det havde jeg ikke

altid om ung. Men vi udvikler os – også jeg, der hele tiden er på vej med mig selv,” mener Anne Glad, der fra uge 41 er tv-aktuel med nye afsnit af ”Kender du typen”.

Kender du typen?

Afsnit, som hun selvfølgelig intet må røbe om på forhånd, men hvor hun dog godt vil fortælle, at en af personerne fuldstændig tager røven på dem alle sammen.

”Ja, vi bliver blæst helt omkuld. Sådan et hjem har vi ikke besøgt før. Men det

kan også være modsat. At nogle gange gætter man, hvem man er på besøg hos med det samme. Det har jeg f.eks. prøvet med Helle Helle. Men det er faktisk sværere, når man hurtigt gætter, hvem det nok er, end når man ikke gør det. For så kan man godt blive begrænset af sin egen opfattelse af personen. Det er meget sjovere, når man ikke har en fornemmelse af, hvem det er – og det kan jeg roligt sige venter i de nye afsnit,” slutter Anne Glad med et af de store smil, som hun både på skærmen og uden for skærmen deler så gavmildt ud af.

Kender du typen?

Mad og drikke

Hvilke tre ting er der altid i dit køleskab? Kål, Acidophilus og neglelak.

Hvad er din livret/livretter? Skaldyr – af alle slags og helst helt enkelt. Friske øster og friskkogte krabbeklør.

Hvad drikker du til hverdag – og til fest? Vand, friskpresset grøntsagsjuice og fransk cremant. Det behøver ikke være fra Champagne, men det skal helst være fransk.

Musik og TV

Hvilken slags musik foretrækker du? Jeg elsker pop. Min definition af pop er nok lidt bredere end gennemsnittets. Mozart er også pop.

Hvem er altid med på din playliste? Nancy Sinatra har været et rimeligt fast indslag de sidste 15 år

Hvad kan du bedst lide at se i TV? DRs kulturprogrammer og nyheder.

Tøj og sko

Hvor mange par sko har du – og er de alle højhælede?

Jeg har løbesko, vandrestøvler og gummistøvler, som selvfølgelig ikke er højhælede. Hæle er bøvlede i Alperne. Men til daglig har jeg altid høje hæle. Det kan jeg pga. mit job. Jeg vil skyde på, at jeg har 30-40 par sko – men nogle af dem er fra 60'erne, og mange af dem er mindst 7-8 år gamle.

Nævn tre yndlingsting fra dit klædeskab? Turkis kjole fra en svensk designer, der har butik i Marais, Lenemaria et eller andet. Den lille sorte fra Foreign affairs. De turkise ruskindssko fra Manolo Blahnik. Den sorte blazer fra White – håbløst at holde sig på tre ting.

Hvilke farver går du helst i? Blå og grønne – det passer til blondinen.

Hjem

Hvilke tre ting i dit hjem sætter du mest pris på?

Min store skoletavle, det gigantiske vitrineskab og nogle sorte skalstole i spisestuen.

Hvad har du hængende på væggen – og hvilke farver er dine vægge? Kunst – primært nyere danske tryk. De fleste vægge er hvide, men en enkelt er skifergrå, og soveværelset er støvet mørkeblåt

Hvilke bøger ligger på dit natbord? "Jeg ville være enke, og jeg ville være digter."